

duktion forringes ved, at en Del af denne kommer paa Markedet i mangelfuld Tilstand. Det vil heller ikke være muligt at gøre Mellemanden ansvarlig for Æggenes Behandling, hvis der ikke fra første Haand stilles Krav til Kvaliteten. Saafremt man imidlertid vil sikre og højne Æggenes Kvalitet, er Kvalitetsbetaling den eneste sikre Vej, men sikker Kontrolmulighed maa være til Stede, hvis denne Betalingsmaade skal gennemføres. Det kan imidlertid oplyses, at Statskontrollen overfor Ministeriet har fremsat Forslag om Ændringer i Bestemmelserne om Æggenes Kendetegning og Dokumentation af, at Fradragene er foretaget. Kendetegningen af Æggene fra de enkelte Producenter skal herved gøres lettere, og de umiddelbare Købere (Samlere, Købmænd og Brugsforeninger) skal faa færre Papirer at holde Rede paa. Det er muligt, at man herved i nogen Grad maa give Afkald paa visse Kontrolmuligheder, men man gør det ud fra den Betragtning, at de Krav, der stilles til Samlere og Opkøbere af enhver Art, bør være saa enkle som vel muligt, idet man først da vil kunne forvente og med fuld Vægt kræve, at de nøje overholdes.

Paa det Tidspunkt, da man havde tænkt sig at forelægge Forslaget om Æglovens Fornyelse for Rigsdagen, oplystes, at der paa Initiativ af Dansk Andels Ægexport var konstitueret et Udvalg, der kunde forventes at ville fremkomme med Forslag til visse Ændringer i Loven. I Udvalget havde De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Danmarks Fjerkræavlerforening, Dansk Andels Ægeksporthandel og De ægeksporierende Andelssvineslagterier ladet sig repræsentere. Fra Udvalget er under 14. December 1946 modtaget en Indstilling, der er aftrykt som Bilag 1.

Af Indstillingen fremgaar, at Udvalget er af den Formening, at en effektiv Kvalitetsbetaling er et virksomt Led i Bestræbelserne for at højne Ægkvaliteten, men at Kvalitetsbetalingen under de gældende Bestemmelser ikke er effektivt gennemført. Man mener endvidere, at „det nuværende Indsamlings- og Afregningssystem i sig selv virker forringende paa Ægkvaliteten, idet den gentagne Ompakning og Oplagring af Æggene paa disses Vej fra Producent til Pakkeri foraarsager urimelig stor Kvalitetsforringelse ved Brækage, snavsede og temperaturpaavirkede Æg.“

Udvalget foreslaar derfor i Hovedsagen følgende Foranstaltninger:

- A. Afregning til Producenter — direkte eller gennem Ægsamlere/Ægsgalskredsen — maa først finde Sted, efter at Vejning og Kvalitetssortering har fundet Sted paa Pakkeriet. Der gennemføres et ensartet Afregningssystem, saaledes at Afregning for de modtagne Æg og Fradrag for kvalitetsforringede Æg finder Sted samtidig og paa Basis af den paa Pakkeriet stedfundne Kvalitetssortering.
- B. Alle Producenter skal levere deres Æg i egen producentmærket Emballage.

Til disse Forslag skal bemærkes, at det utvivlsomt vil have sine Fordele med Hensyn til Æggenes Kvalitet, hvis man kan gennemføre, at hver Producent fra Køberen modtager en Kasse, hvori Producenten i Ugens Løb selv nedlægger Æggene, hvorefter Kassen hentes af en Samler, Købmand eller Brugsforening for at videresendes til Pakkeriet, hvor Æggene vejes og kvalitets-sorteres. Man undgaar herved, at Æggene skal opvejes og ompakkes ved Indsamlingen. Imidlertid vil der i hvert Fald for Tiden knytte sig væsentlige praktiske Vanskeligheder til Gennemførelsen af en saadan Ordning. Det vil næppe lade sig gøre indenfor en kortere Frist at fremskaffe de mange nye Kasser, der vil udkræves, og Transportforholdene er endnu saa vanskelige, at man maa nære Betænkelighed ved at gennemtvinge en Ordning, der vil indebære Indsamling og Forsendelse af en Del kun delvist fyldt Emballage. Det af Udvalget foreslaede System, hvorefter Afregning først kan og maa finde Sted ved næste Afhentning, forudsætter dernæst en Stabilisering af Æghandelen og Kontrollen med denne, saaledes at det undgaas, at Mellemanden under en eller anden Form tvinges ind paa at give Forskud paa Ægleverancerne. Endvidere er det muligt, at der vil vise sig nogen Uvilje fra Producenternes Side mod at aflevere Æggene uden forudgaaende Vejning af disse.

Forslagene maa imidlertid betragtes som saa interessante, at man bør have Mulighed for at tage dem op, naar Forholdene muliggør det, og man har derfor i Lovforslaget optaget Bestemmelser, der giver Ministeren fornøden Beføjelse hertil. Det maa herved bemærkes, at Systemet med en Kasse for hver Producents Æg har været praktiseret med godt Resultat enkelte Steder, og at en generel Gennemførelse af Systemet vil være lettere, hvis den kan forberedes gradvist, saaledes at Eksportørerne kan gaa over til Anven-